

меня затошнитъ, меня тошнитъ: За да ѝ (на родителѣ-тъ) ся не-
потръсва и неподдига заранъ трѣбва да си закусва нѣщо докле е още
въ постелѣ-тъ си. *Л. Д. 1870 р. 89.* Въ училище-то у И... е такъва
нечистота да ти ся потърси. *ib. 1869 р. 228.*

Потръсякъ *с. м.*—на земѣта, землетрисеніе: На она часъ ся
случи страшенъ потръсякъ на земѣта. *Р. А. 55.* Огъньтъ дѣто докара
потръсяка до край изгасни. *ib. 61.*

Потръсьж *м. св. 1)* поншу, начну искать: Облѣкохъ са да ида
и азъ да я (Стана) потърса. *З. 19.* Че стана Татунчо отиди На Руссе
града голѣма, Потърси лиси биволи Не можа да си намѣри. *Латинка,*
29. Азъ мислихъ да чакамъ до дѣ той ма потърсеше, но то трѣбвало
дълго време да чакамъ. *Л. Д. 1875 р. 143. 2)* пожелаю: Кога душа-та
потърси либе (*какъ душа запроситъ любви*). *Р. 15.*

Потръсьж *м. св. Потръсвамъ* *м. дл. 1)* потрясу, потрясаю:
Прилетѣлъ ми ѣ бѣлъ ми гѣлѣбъ, Потръсилъ ми ѣ дѣсно крѣпе Истрѣ-
силъ ми ѣ бѣло кнѣжѣ. *Б. 258.* Униятско-то солунско движение бѣше
потърсило цѣла-та онази околностъ. *Л. Д. 1876 р. 9.* Преселението на
сѣварадници-тъ ни въ чужди страни дълбоко е потръсвало великата му
душа. *Пс. 9—10. р. 5.* **Потръсьж** *са Потръсвамъ* *са* потрястись,
быть потрясену; потрясаться, быть потрясаему: Той чясъ ся потърси
онзи палатъ и ся напука врѣдъ отдолу до горѣ. *Х. I, 143.* Земѣта по-
стенаж; сичко на около са потърси (*tout ce qui l'environne en est ebran-*
le). *Т. 265.* Цялъ народъ ся потърси отъ едно подобно варварство. *Л.*
Д. 1872 р. 199. **Потръсване** *с. с.*: Поликантъ не можи да си удържи
въ едно потърсване на колесницата. (*P. ne put se tenir ferme dans*
une secousse). *Т. 82.*

Поту́лж *м. св. Поту́лямъ Поту́лвамъ Поту́лявамъ* *м. дл.*
скрою, скриваю, прикрою, прикриваю, потушу, тушу: Онова мазило—
само потуля да си не види болестъ-та. *Л. Д. 1874 р. 76.* Загуби-тъ на
Пруссии-тъ обаче не бяха по-малко отъ френски-тъ, тяхъ ги потуляваше
само побѣдата. *ib. 1872 р. 172.* Бакшишитѣ, рушветитѣ, пешкешлицитѣ—
и много други подобни потулватъ всичко. *Пс. 9—10 р. 9.* Жилището ми
като е потулено, може да ми не съзрѣтъ. *Р. С. 95.* Срещу тази нова опа-
сность на отечество-то си Нѣмци-тъ потулиха вътрешни-тъ си распри
и раздори. *Л. Д. 1871 р. 209.* Едвамъ съ голима военна сила и про-
ливаніе на кръвъ можа да си потули и това движеніе. *Л. Д. 1872 р.*
193.—са, скроюсь, скриваюсь: „Потульи се, Недо Паўну пот крило.
Войскя ще да міне, Войскя—турски паша!“ Потульи се Нѣда паўну пот
крило. *Пс. XIII, 148.* Послѣ тие грѣмовити и страшни имена нѣкакъ
незабѣлжено се потулихъ. *Пс. 9—10 р. 172.*